

Dostupné bydlení v Berlíně

Autor: Jan Dürrer

Z architektonického návrhu je cítit duch berlínské IBA, Maria Botty a postmoderny, která nás ovlivnila na sklonku 20. století. Tento mnohými zatracovaný styl se ukázal být pro bytovou výstavbu velmi vhodným, žádaným. Ne každý touží bydlet v otevřené prosklené budově a tradičně pojatý dům nabízí to, co lidé od domova očekávají. Předložená studie toto dobře naplnila a byla poměrně zdařile rozpracována do dalšího stupně projektu.

Pro dům byla zvolena velmi efektivní konstrukce s nosným jádrem a obvodovým pláštěm, což poskytuje maximální variabilitu pro vestavby jednotlivých podlaží.

Dimenze železobetonového monolitu jsou odpovídající a tvar celkově přehledný, bez viditelných nejasností. Ve výkrese tvaru spodního monolitu chybí poloha hydroizolace základů (což je častou chybou u všech studentů) ale zde je to asi jediná viditelná chyba v této části projektu.

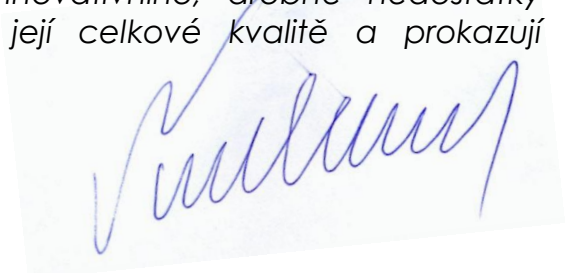
Instalační jádra jsou soustředěná primárně k nosným konstrukcím, vzhledem k rozsahu TZB jsou plošně poddimenzované. Podrobně zpracované a velmi přehledné axonometrie dokládají efektivní seskládání všech rozvodů, nicméně v praxi by toto bylo jen obtížně takto realizovatelné. Soustředění všech instalací do pár jader vede k nevyhnutelné komplikaci s vyústěním vývodů vzduchotechniky a odvětrání kanalizací do nejnižších částí střechy do blízkosti střešních vpustí. V souvislosti s odvodněním střechy je třeba zmínit dvě rozměrné terasy v 7.NP, které jsou pouze vyspárované směrem k ulici a nemají nijak systematicky vyřešen odvod srážkové vody. Jinak je provedení teras (D.04) poměrně zajímavé, inovativní je využití spodní pásnice jako ukončovacího profilu dlažby terasy, byť není zřejmé, jak je vlastní zábradlí kotveno. Na pouhé uchycení do stěn se zdá dimenze výrobku ZV 09 nedostatečná. Dle D.03 je podcena reálná síla skladby dlažby na podložkách, pod práh dveří se podložka už nevešla což je nesystémové ukončení takové dlažby.

Ve skladbách jak u stěn je k dojasnění 15mm perlitové omítka na kontaktním zateplovacím systému (Skladba A, B) a v podlahách pak separační foliová vrstva pod stěrkovým systémem (Skladby K, L), což jsou spíše detaily a drobné nepřesnosti.

Škoda že autor bezpochyby oplývající velikou invencí i zkušenostmi nenašel adekvátní systém pro otevírání kruhového okna. Od zpřísnění tepelných norem de facto neexistuje žádné vhodné řešení a efektní kruhová okna se tak ze staveb vytrácejí.

Jde o koncepčně dobře zvládnutý záměr, tradiční schéma bytového domu v sobě v podání autora přináší mnoho zajímavého a inovativního, drobné nedostatky v některých detailech však neubírají práci na její celkové kvalitě a prokazují dostatečnou kvalifikaci jejího autora.

Navržené hodnocení: **B**

Ing.arch.Pavel Šmelhaus